

BỨC TÂM THƯ
CỦA
HỘI GIA ĐÌNH TỰ NHÂN CHÍNH TRỊ VIỆT NAM
VỀ VIỆC ĐI GẶP PHÁI ĐOÀN THƯỜNG TRỰC
CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
TẠI LIÊN HIỆP QUỐC

Kính gửi Cộng Đồng Việt Nam Hải Ngoại

Kính thưa quý vị,

Gần đây trên vài tờ báo Việt ngữ tại Hoa Kỳ có đề cập đến việc một phái đoàn của Hội Gia Đình Tự nhân Chính Trị Việt Nam đi New York tiếp xúc với phái đoàn đại diện Việt Nam tại Liên Hiệp Quốc.

Phần lớn báo chí đã loan tin này một cách trung thực và bình luận trong ý hướng xây dựng và hiểu biết. Nhưng, cũng có vài tờ báo đã loan tin sai lạc, hoặc vì không nắm được sự thực, hoặc vì cố tình bóp méo những gì đã được chúng tôi trình bày khiến việc làm ngay thẳng và thiện chí của chúng tôi có thể bị hiểu lầm. Động cơ nào đã thúc đẩy họ như vậy xin đề đồng báo phân xét, phân hồi chúng tôi, không dám quy kết. Tuy nhiên để tránh những sự xuyên tạc và cố tình găm ghép, Hội chúng tôi xin được trình bày rõ ràng như sau:

1. Qua sự sắp xếp của một số giới chức của Hành Pháp và Lập Pháp Hoa Kỳ và do sự thỏa thuận của phái đoàn đại diện Việt Nam tại Liên Hiệp Quốc, ngày 14 tháng 4 năm 1989 một phái đoàn của Hội Gia Đình Tự Nhân Chính Trị Việt Nam gồm ba người, được đề cử đi New York để gặp Trưởng Phái Đoàn Việt Nam tại LHQ với mục đích duy nhất là yêu cầu họ thi hành những điều họ đã cam kết trong bản thông cáo chung ngày 15 tháng 7 năm 1988 tại Hà Nội với đại diện Chính Phủ Hoa Kỳ về việc trả tự do và cho phép các tù nhân chính trị được rời khỏi Việt Nam để đi định cư tại Hoa Kỳ hay các nước khác.

2. Phái đoàn Hội Gia Đình Tự Nhân Chính Trị Việt Nam do bà Khúc Minh Thở hướng dẫn đã thảo luận với ông Trịnh Xuân Lăng, đại diện Chánh Phủ đương quyền Việt Nam tại Liên Hiệp Quốc tiếp trong hai (2) giờ.

Trong cuộc tiếp xúc này, chúng tôi đã hỏi lý do về việc nhà cầm quyền Hà Nội đình chỉ thi hành bản thông cáo chung ngày 15-7-1988, và đã nói rõ ràng chúng tôi tới đây với tư cách là công dân Hoa Kỳ gốc Việt và đại diện cho thân nhân những người tù nhân chính trị còn đang bị giam cầm tại Việt Nam hay đã được ra khỏi các trại cải tạo nhưng chưa được phép rời Việt Nam để đoàn tụ với gia đình tại hải ngoại. Chúng tôi yêu cầu nhà cầm quyền Hà Nội thi hành lời hứa về những gia đình ly tán hãn gần vết thương chiến tranh kéo dài đã qua lâu.

3. Kết quả cuộc tiếp xúc này đã được phái đoàn Hội báo cáo với Ban Chấp Hành Hội Gia Đình Tự Nhân Chính Trị Việt Nam trong phiên họp đặc biệt ngày 16 tháng 4 năm 1989.

Kính thưa Đồng Bào,

Ai cũng biết số phận của những người tù cải tạo ở Việt Nam hiện nằm trong tay nhà cầm quyền Hà Nội và chính phủ Hoa Kỳ. Họ là chồng, là cha, là con, là ruột thịt, là đồng bào của chúng ta. Chúng ta không thể ngồi yên để mặc thân nhân của mình chết dần trong quên lãng. Do là lý, do khiến chúng ta đã nắm tay nhau để lập ra Hội Gia Đình Tù Nhân Chính Trị Việt Nam và trong mấy năm nay chúng ta đã không ngừng vận động tranh đấu cho mục đích hoàn toàn nhân đạo và hợp lý nói trên.

Chúng tôi đã đi mọi nơi, gõ mọi cửa để kêu gọi sự lưu tâm của mọi giới, mọi người. Việc chúng tôi tới gặp phái đoàn Việt Nam tại New York cũng không ngoài mục đích nói trên, và đó là cái của cần được go nhất, vì một lẽ rất giản dị: Họ là những người giữ chồng, con, cha và những người ruột thịt của chúng ta.

Trước đây, phái đoàn thân nhận những người Mỹ mất tích tại Việt Nam cũng đã tới gặp họ. Nay, chúng tôi tới đó cũng không có mục đích nào khác hơn là đòi tù do cho thân nhân của chúng ta, đòi họ để cho thân nhận ruột thịt của chúng ta sớm được đoàn tụ với gia đình. Việc làm của chúng tôi hoàn toàn hợp lý, hợp tình và hợp đạo đức.

Chúng tôi rất cảm kích vì đã nhận được sự giúp đỡ và khích lệ của đồng bào đồng đảng đang sống trong tù do thực lòng nghĩ tới những người tù tội và chia sẻ nỗi khổ đau chung. Những người tù chính trị con, kết, ở quê nhà hay đã đến đoàn tụ với gia đình ở khắp nơi trên thế giới đặt niềm tin trọn vẹn vào sự tranh đấu của chúng ta để đạt được mục đích cuối cùng là làm sao cho tất cả tù nhân chính trị Việt Nam sớm thoát vòng tù tội, đoàn tụ với gia đình và được phép rời khỏi Việt Nam để lập lại đời sống mới.

Chúng tôi không bao giờ quên tâm lòng hảo hiệp của quý vị. Tù nhân chính trị không bao giờ quên ơn của quý vị. Ngay giờ nào còn một tù nhân chính trị Việt Nam còn bị giam giữ, ngay giờ nào chúng ta vẫn còn chưa gặp lại chồng, con, cha mẹ của chúng ta thì chúng ta vẫn còn tiếp tục đi bất cứ nơi nào, gặp bất cứ ai, để tranh đấu trong mục đích hoàn toàn nhân đạo và hợp luân lý đạo đức này.

Trân trọng kính chào quý vị,

KHUC MINH THỎ
Chủ Tích

BỨC TÂM THƯ
CỦA
HỘI GIA ĐÌNH TỰ NHÂN CHÍNH TRỊ VIỆT NAM
VỀ VIỆC ĐI GẶP PHẢI ĐOÀN THƯỜNG TRƯC
CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
TẠI LIÊN HIỆP QUỐC

Kính gởi Công Đồng Việt Nam Hải Ngoại

Kính thưa quý vị,

Gần đây trên vai to báo Việt ngữ tại Hoa Kỳ có đề cập đến việc một phái đoàn của Hội Gia Đình Tự nhân Chính Trị Việt Nam đi New York tiếp xúc với phái đoàn đại diện Việt Nam tại Liên Hiệp Quốc.

Phan lon báo chí đã loan tin này một cách trung thực và bình luan trong ý hướng xây dựng và hiểu biết. Nhưng, cũng có vài to báo đã loan tin sai lạc, hoặc vì không nắm được sự thực, hoặc vì có tính bộp chộp nhưng gì đã được chúng tôi trình bày khiến việc làm ngay thàng và thiện chí của chúng tôi có thể bị hiểu lầm. Đồng có nào đã thúc đẩy họ như vậy xin đề đồng báo phản xét, phản Hồi chúng tôi không dám quy kết. Tuy nhiên để tránh những sự xuyên tạc và có tính găm ghep, Hồi chúng tôi xin được trình bày rõ ràng như sau:

1. Qua sự sắp xếp của một số giới chức của Hành Pháp và Lập Pháp Hoa Kỳ và do sự thỏa thuận của phái đoàn đại diện Việt Nam tại Liên Hiệp Quốc, ngày 14 tháng 4 năm 1989 một phái đoàn của Hội Gia Đình Tự Nhân Chính Trị Việt Nam gồm ba người được đề cử đi New York để gặp Trưởng Phái Đoàn Việt Nam tại LHQ với mục đích duy nhất là yêu cầu họ thi hành những điều họ đã cam kết trong bản thông cáo chung ngày 15 tháng 7 năm 1988 tại Hà Nội với đại diện Chính Phủ Hoa Kỳ về việc trả tự do và cho phép các tù nhân chính trị được rời khỏi Việt Nam để đi định cư tại Hoa Kỳ hay các nước khác.

2. Phái đoàn Hội Gia Đình Tự Nhân Chính Trị Việt Nam do bà Khúc Minh Thọ hướng dẫn đã thảo luận với ông Trình Xuân Lang, đại diện Chánh Phủ đương quyền Việt Nam tại Liên Hiệp Quốc tiếp trong hai (2) giờ.

Trong cuộc tiếp xúc này, chúng tôi đã hỏi lý do về việc nhà cam quyền Hà Nội đình chỉ thi hành bản thông cáo chung ngày 15-7-1988, và đã nói rõ ràng chúng tôi tới đây với tư cách là công dân Hoa Kỳ gốc Việt và đại diện cho thân nhân những người tù nhân chính trị còn đang bị giam cầm tại Việt Nam hay đã được ra khỏi các trại cải tạo nhưng chưa được phép rời Việt Nam để đoàn tụ với gia đình tại hải ngoại. Chúng tôi yêu cầu nhà cam quyền Hà Nội thi hành lời hứa đã nêu nhưng gia đình lý tán hạn gạn vết thương chiến tranh kéo dài đã quá lâu.

3. Kết quả cuộc tiếp xúc này đã được phái đoàn Hồi báo cáo với Ban Chấp Hành Hội Gia Đình Tự Nhân Chính Trị Việt Nam trong phiên họp đặc biệt ngày 16 tháng 4 năm 1989.

Kính thưa Dong Bao,

AI cũng biết số phận của những người tù cải tạo ở Việt Nam hiện nay trong tay nhà cầm quyền Hà Nội và chính phủ Hoa Kỳ. Họ là chồng, là cha, là con, là ruột thịt, là đồng bào của chúng ta. Chúng ta không thể ngồi yên để mặc thân nhân của mình chết dần trong quên lãng. Đó là lý do khiến chúng ta đã nắm tay nhau để lập ra Hội Gia Đình Tù Nhân Chính Trị Việt Nam và trong mấy năm nay chúng ta đã không ngừng vận động tranh đấu cho mục đích hoàn toàn nhân đạo và hợp lý nói trên.

Chúng tôi đã đi mọi nơi, gõ cửa của để kêu gọi sự lưu tâm của mọi giới, mọi người. Việc chúng tôi tới gặp phái đoàn Việt Nam tại New York cũng không ngoài mục đích nói trên, và đó là cái của cần được gõ nhất, vì một lẽ rất giản dị: Họ là những người giữ chồng, con, cha và những người ruột thịt của chúng ta.

Trước đây, phái đoàn thân nhân những người Mỹ mất tích tại Việt Nam cũng đã tới gặp họ. Nay, chúng tôi tới đó cũng không có mục đích nào khác hơn là đòi tù do cho thân nhân của chúng ta, đòi họ để cho thân nhân ruột thịt của chúng ta sớm được đoàn tụ với gia đình. Việc làm của chúng tôi hoàn toàn hợp lý, hợp tình và hợp đạo đức.

Chúng tôi rất cảm kích vì đã nhận được sự giúp đỡ và khích lệ của đồng bào đồng đảng song trong tù do thực lòng nghĩ tới những người tù tới và chia sẻ nỗi khổ đau chung. Những người tù chính trị còn kẹt ở quê nhà hay đã đến đoàn tụ với gia đình ở khắp nơi trên thế giới đặt niềm tin trọn vẹn vào sự tranh đấu của chúng ta để đạt được mục đích cuối cùng là làm sao cho tất cả tù nhân chính trị Việt Nam sớm thoát vòng tù tội, đoàn tụ với gia đình và được phép rời khỏi Việt Nam để lập lại đời sống mới.

Chúng tôi không bao giờ quên tâm long hảo hiệp của quý vị. Tù nhân chính trị không bao giờ quên ơn của quý vị. Ngay giờ nào còn một tù nhân chính trị Việt Nam còn bị giam giữ, ngay giờ nào chúng ta vẫn còn chưa gặp lại chồng, con, cha mẹ của chúng ta thì chúng ta vẫn còn tiếp tục đi bất cứ nơi nào, gặp bất cứ ai để tranh đấu trong mục đích hoàn toàn nhân đạo và hợp luân lý đạo đức này.

Trân trọng kính chào quý vị,

KHUC MINH THO
Chu Tích

BỨC TÂM THỦ
CỦA
HỘI GIA ĐÌNH TỰ NHÂN CHÍNH TRỊ VIỆT NAM
VỀ VIỆC ĐI GẶP PHÁI ĐOÀN CHXHCHVN TẠI LIÊN HIỆP QUỐC

Kính thưa quý vị,

Gần đây, trên vài tờ báo Việt ngữ tại Hoa Kỳ có nói đến việc một phái đoàn của Hội Gia Đình Tự nhân Chính Trị Việt Nam đi New York tiếp xúc với phái đoàn của nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam tại Liên Hiệp Quốc.

Có báo đã loan tin này một cách trung thực và bình luận trong ý hướng xây dựng và hiểu biết. Nhưng, cũng có vài tờ báo đã loan tin sai lạc, vì không nắm được sự thực, hoặc có tiếp xúc với chúng tôi để tìm hiểu nhưng lại cố tình bóp méo những gì đã được chúng tôi trình bày, khiến việc làm ngay thẳng và thiện chí của chúng tôi có thể bị hiểu lầm.

Để minh xác sự việc và mục đích của cuộc tiếp xúc với phái đoàn CHXHCHVN tại Liên Hiệp Quốc, chúng tôi xin được trình bày rõ ràng như sau:

1. Qua sự sắp xếp của một số giới chức của Hành Pháp và Lập Pháp Hoa Kỳ và do sự thỏa thuận của phái đoàn CHXHCHVN tại LHQ, ngày 14 tháng 4 năm 1989 một phái đoàn của Hội Gia Đình Tự Nhân Chính Trị Việt Nam gồm ba người được đề cử đi New York để gặp Trưởng Phái Đoàn Việt Nam tại LHQ với mục đích duy nhất là yêu cầu họ thi hành những điều họ đã cam kết trong bản thông cáo chung ngày 15 tháng 7 năm 1988 ký tại Hà Nội với đại diện Chính Phủ Hoa Kỳ về việc trả tự do và cho phép các tù nhân chính trị được rời khỏi Việt Nam để đi định cư tại Hoa Kỳ hay các nước khác.

2. Phái đoàn Hội Gia Đình Tự Nhân Chính Trị Việt Nam do bà Khúc Minh Thổ hướng dẫn đã được ông Trịnh Xuân Lãng, đại diện nước CHXHCHVN tại LHQ tiếp trong hai (2) giờ. Trong cuộc tiếp xúc này, chúng tôi đã hỏi lý do về việc nhà cầm quyền Hà Nội đình chỉ thi hành bản thông cáo chung ngày 15-7-1988, và đã nói rõ ràng chúng tôi tới đây với tư cách các công dân Hoa Kỳ gốc Việt và đại diện cho thân phận những người tù nhân chính trị còn đang bị giam cầm tại VN hay đã được ra khỏi các trại cải tạo nhưng chưa được phép rời Việt Nam để đoàn tụ với gia đình tại hải ngoại. Chúng tôi yêu cầu nhà cầm quyền Hà Nội thi hành lời hứa giúp những gia đình ly tán hàn gắn vết thương chiến tranh kéo dài đã quá lâu.

3. Kết quả cuộc tiếp xúc này đã được phái đoàn Hội báo cáo với Ban Chấp Hành Hội Gia Đình Tự Nhân Chính Trị Việt Nam trong phiên họp đặc biệt ngày 16 tháng 4 năm 1989.

Kính thưa quý vị,

Ai cũng biết số phận của những người tù cải tạo ở Việt Nam hiện nằm trong tay nhà cầm quyền Hà Nội và chính phủ Hoa Kỳ, nhưng họ là chồng, là cha, là con, là ruột thịt của chúng ta. Chúng ta không thể ngồi yên để mặc thân nhân của mình chết dần trong quên lãng. Đó là lý do khiến chúng ta đã nam tay nhau để lập ra Hội Gia Đình Tù Nhân Chính Trị Việt Nam và trong mấy năm nay chúng ta đã không ngừng vận động tranh đấu cho mục đích hoàn toàn nhân đạo và hợp lý nói trên.

Thay mặt cho quý vị, chúng tôi đã đi mọi nơi, gõ mọi cửa để kêu gọi sự lưu tâm của mọi giới, mọi người. Việc chúng tôi tới gặp phái đoàn CHXHCNVN tại New York cũng không ngoài mục đích nói trên, và đó là cái của cần được gõ nhất. Họ cần được thấy tận mắt nỗi đau khổ của chúng ta, nghe tận tai nguyện vọng của chúng ta, vì chính họ đang giữ chồng, con, cha và những người ruột thịt của chúng ta.

Trước đây, phái đoàn thân nhân những người Mỹ mất tích tại Việt Nam cũng đã tới gặp họ. Nay, chúng tôi tới đó cũng không có mục đích nào khác hơn là đòi tử do cho thân nhân của chúng ta, đòi họ cho phép thân nhân ruột thịt của chúng ta sớm được đoàn tụ với gia đình.

Hội Gia Đình Tù Nhân Chính Trị Việt Nam không làm chính trị. Việc làm của chúng tôi hoàn toàn hợp lý, hợp pháp, và hợp đạo đức.

Chúng tôi luôn luôn nhận được sự giúp đỡ và khích lệ của đồng bào đồng bào đang sống trong tử do thực lòng nghĩ tới những người tù tới và thông cảm nỗi khổ đau của chúng tôi. Những người tù cải tạo còn kẹt ở quê nhà hay đã đến đoàn tụ với gia đình ở khắp nơi trên thế giới đặt niềm tin trọn vẹn vào sự tranh đấu của chúng tôi để đạt được mục đích cuối cùng là làm sao cho tất cả tù nhân, chính trị Việt Nam sớm thoát vòng tử do và được cõ hội đoàn tụ với gia đình hoặc được phép rời khỏi Việt Nam để lập lại đời sống mới.

Chúng tôi không bao giờ quên tâm lòng hào hiệp của quý vị. Thân nhân của chúng tôi cũng không bao giờ quên. Ngày giờ nào thân nhân chúng tôi còn bị giam giữ, ngày giờ nào chúng tôi vẫn còn chưa gặp lại chồng, con, cha mẹ của chúng tôi thì chúng tôi vẫn còn tiếp tục đi bất cứ nơi nào, gặp bất cứ ai trong mục đích hoàn toàn nhân đạo và hợp luân lý mà Hội đã vạch ra.

Trân trọng kính chào quý vị,

KHÚC MINH THỎ